

Αθήνα, 12 Φεβρουαρίου 2021

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς Οικονομικών
- Εργασίας
- Υγείας

Θέμα: Έμπρακτη αναγνώριση της ηρωικής προσπάθειας των υγειονομικών που χάθηκαν, συμπαράσταση της Πολιτείας στους συγγενείς των εργαζόμενων-συμβασιούχων του ΕΣΥ που έχασαν τη ζωή τους στο πεδίο της μάχης ενάντια στον Covid-19.

Κατά τη διάρκεια της υγειονομικής κρίσης της πανδημίας του COVID -19 το προσωπικό όλων των ειδικοτήτων που υπηρετεί σε νοσοκομεία και υγειονομικούς φορείς, δίνει την πιο γενναία μάχη μέσα σε έκτακτες, πολεμικές συνθήκες. Δίνει άνιση μάχη, διακινδυνεύοντας την υγεία και την ίδια του την ζωή.

Ανάμεσά τους και το επικουρικό προσωπικό (γιατροί, νοσηλευτές, διοικητικοί και τεχνικοί κα), εργαζόμενοι με συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή προγράμματα του ΟΑΕΔ, απασχολούμενοι σε συνθήκες εργασιακής επισφάλειας. Είναι οι χιλιάδες εργαζόμενοι, οι οποίοι δεν γνωρίζουν αν θα ανανεωθούν οι συμβάσεις τους και όμως μέσα στην πανδημία στηρίζουν με ηρωισμό και αυταπάρνηση το Εθνικό Σύστημα Υγείας, σώζουν ανθρώπινες ζωές.

Δυστυχώς, αρκετοί εργαζόμενοι-συμβασιούχοι στο χώρο της υγείας χάνουν τη ζωή τους εν ώρα υπηρεσίας, αφήνοντας πίσω συζύγους, παιδιά, γονείς, τους δικούς τους ανθρώπους. Το υπηρεσιακό καθεστώς, επισφαλές έτσι κι αλλιώς, αφήνει σε ακόμη περισσότερο δυσχερή θέση τους οικείους τους, οι οποίοι αδυνατούν να διαχειριστούν και τον ανθρώπινο πόνο και την δεινή οικονομική τους θέση.

Είναι επιβεβλημένο να παρέμβει η Πολιτεία και να στηρίξει εμπράκτως τις οικογένειες όσων χάνουν την ζωή τους δίνοντας αυτή την σκληρή μάχη.

Διαχρονικά, άλλωστε, με σειρά νομοθετικών διατάξεων (ν.1339/1983 - άρθρο 7 παρ.4, 2542/1996 – άρθρο 5 παρ.3, ν 4249/2014 – άρθρο 9 παρ.6.) δίνεται η δυνατότητα σε συγγενείς υπηρετούντων σε σώματα ασφαλείας (αστυνομικοί, πυροσβέστες) στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, οι οποίοι έχασαν τη ζωή τους εν ώρα υπηρεσίας να προσλαμβάνονται κατ' εξαίρεση των κείμενων διατάξεων και αναλόγως των προσόντων τους στο συγκεκριμένο Υπουργείο.

Περαιτέρω δε η ευεργετική διάταξη του άρθρου 18 του Ν. 4361/2016 προβλέπει ότι: «1. Δύο φυσικά πρόσωπα, κατά σειρά προτεραιότητας, σύζυγοι, τέκνα και σε περίπτωση που δεν υπάρχουν ή δεν επιθυμούν, αδέρφια ή γονείς, των μόνιμων αξιωματικών και ανθυπασπιστών, των μόνιμων και εθελοντών – εθελοντριών υπαξιωματικών, των οπλιτών 5ετούς υποχρέωσης των Ενόπλων

Δυνάμεων και των οπλιτών θητείας, καθώς και των πολιτικών υπαλλήλων, μονίμων ή επί συμβάσει του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ειδικότητας πυροτεχνουργού και ναρκαλιευτή, που αποβιώνουν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και ένεκα αυτής, διορίζονται, επιφυλασσομένων των διατάξεων «περί κωλυμάτων διορισμού», κατ' εξαίρεση των ισχυουσών διατάξεων και ανεξάρτητα από την ύπαρξη κενών θέσεων, ύστερα από αίτησή τους, στον αντίστοιχο κλάδο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Προκειμένου για συγγενείς προσωπικού που υπηρετούσε στα κοινά σώματα διορίζονται σε κλάδο της επιλογής τους, ως μόνιμοι υπάλληλοι, σε θέση ανάλογη με τα προσόντα τους.».

Αντίστοιχα, και ο νόμος 3448/2006 άρθρο 18, όπως ισχύει, θεμελιώνει δικαίωμα πρόσληψης στο Δημόσιο συγγενούς αποβιώσαντος κατά την εκτέλεση υπηρεσιακού καθήκοντος στο δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Ακόμη, το κοινωνικό κράτος και οι πολιτικές που εφαρμόζει στέκονται πάντοτε αρωγοί σε περιόδους κρίσης ή σε περιπτώσεις εξαιρετικής ανάγκης, ιδίως όταν αυτό συνδέεται με απώλεια ανθρώπινων ζωών (λ.χ. καταστροφικές πυρκαγιές).

Το ευεργέτημα του διορισμού συγγενών των υπαλλήλων του δημοσίου ή στρατιωτικών, οι οποίοι απεβίωσαν κατά την υπηρεσία τους αποτελεί διαχρονικά μια έμπρακτη ένδειξη αναγνώρισης εκ μέρους της Πολιτείας των υπηρεσιών που προσέφεραν. Το ίδιο και η θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης ή άλλου οικονομικού βοηθήματος (λ.χ. με την μορφή επιδομάτων).

Σε έκτακτες-πολεμικές συνθήκες υγειονομικής κρίσης, όπως η παρούσα της πανδημίας του COVID -19, το έκτακτο/ επικουρικό προσωπικό που εργάζεται για την υποβοήθηση του έργου του ΕΣΥ πρέπει να τύχει ανάλογης μεταχείρισης και αναγνώρισης του παραπάνω ευεργετήματος για τα συγγενικά του πρόσωπα.

Επειδή, η προστασία της ζωής, της οικογένειας και η στήριξη των ευαίσθητων και ευπαθών μελών της κοινωνίας είναι χρέος της Πολιτείας.

Επειδή, η κρίση της πανδημίας συνιστά μία έκτακτη συνθήκη, κατά την οποία εργαζόμενοι στον χώρο της υγείας θέτουν καθημερινά σε διακινδύνευση την υγεία και τη ζωή τους.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

- Τι μέτρα προτίθενται να λάβουν για την εφαρμογή ανάλογων ευεργετικών προβλέψεων στην περίπτωση του επικουρικού υγειονομικού προσωπικού, και των εργαζόμενων εκείνων που έχασαν την ζωή τους εν ώρα υπηρεσίας την περίοδο της πανδημίας;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Αυγέρη Θεοδώρα (Δώρα)

Ξενογιαννακοπούλου Μαρία – Ελίζα (Μαριλίζα)

Αβραμάκης Ελευθέριος

Αμανατίδης Ιωάννης

Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)

Αυλωνίτης Αλέξανδρος – Χρήστος

Βαρδάκης Σωκράτης
Βέττα Καλλιόπη
Γιαννούλης Χρήστος
Γκίολας Ιωάννης
Δρίτσας Θεόδωρος
Ζαχαριάδης Κωνσταντίνος
Ζεϊμπέκ Χουσεΐν
Ζουράρις Κωνσταντίνος
Θραψανιώτης Εμμανουήλ
Καλαματιανός Διονύσιος
Κασιμάτη ειρήνη (Νίνα)
Καρασαρλίδου Ευφροσύνη (Φρόσω)
Καφαντάρη Χαρά
Λάππας Σπύρος
Μάλαμα Κυριακή
Μαμουλάκης Χαράλαμπος (Χάρης)
Μάρκου Κωνσταντίνος
Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος
Μιχαηλίδης Ανδρέας
Μπαλάφας Ιωάννης
Μπάρκας Κωνσταντίνος
Μωραΐτης Αθανάσιος
Νοτοπούλου Αικατερίνη (Κατερίνα)
Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Παπαδόπουλος Αθανάσιος (Σάκης)

Παπανάτσιου Αικατερίνη

Πέρκα Θεοπίστη (Πέτη)

Πούλου Παναγιώτα (Γιώτα)

Σαρακιώτης Ιωάννης

Σκουρλέτης Παναγιώτης (Πάνος)

Συρμαλένιος Νικόλαος

Τελιγιορίδου Ολυμπία

Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος

Φάμελλος Σωκράτης

Φίλης Νικόλαος

Φωτίου Θεανώ

Χαρίτου Δημήτριος

Χατζηγιαννάκης Μιλτιάδης

Χρηστίδου Ραλλία

Ψυχογιός Γεώργιος